

О П Р Е Д Е Л Е Н И Е

№ 11057

гр. София, 13.12.2023 г.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 61 състав,
в закрито заседание на 13.12.2023 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Маргарита Немска

като разгледа дело номер **7832** по описа за **2023** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производство е по чл. 248 ГПК вр. чл. 144 АПК – за допълване на съдебно решение в частта на разноските.

Образувано е по молба на адв. П. Ж., САК, с адрес: [населено място], [улица], ет. 3, процесуален представител на Г. Г., гражданка на У., ЛНЧ [ЕГН], гражданин на У., с предоставена временна закрила в Република България с искане за изменение на Решение № 6930/15.11.2023 г., постановено по административно дело № 7832/2023 г. по описа на АССГ, 61-ви състав в частта на разноските, като се моли съда присъдената сума за юрисконсултско възнаграждение да бъде определена в съответствие с разпоредбата на чл. 24 от Наредбата за заплащането на правната помощ.

В молбата се посочва, че в случая е приложима разпоредбата на чл. 143, ал. 3 от АПК, съгласно която когато съдът отхвърли оспорването или прекрати производството, ответникът има право на разноски, освен ако с поведението си е дал повод за завеждане на делото, включително юрисконсултско възнаграждение, определено съгласно чл. 37 от Закона за правната помощ във вр. с чл. 24 от Наредбата за заплащането на правната помощ. Посочено е също така, че жалбоподателката е украинска гражданка, сама отглежда двете си деца и всеки допълнителен разход за семейството е от значение.

Ответната страна е депозирала становище по молбата от 05.12.2023 г.

Административен съд София-град, като се запозна с доводите на молителя и доказателствата по делото, намира за установено следното от фактическа и правна страна:

Молбата за изменение на съдебното решение в частта за разноските е допустима – депозирана е в срока по чл. 248, ал. 1 ГПК от страна с наличен правен интерес.

Разгледана по същество същата е неоснователна.

С Решение № 6930/15.11.2023 г. съдът е отхвърлил жалбата на Г. Г. с ЛНЧ [ЕГН],

гражданин на У., с предоставена временна закрила в Република България чрез адв. П. Ж. срещу Акт за прихващане или възстановяване № ПО-22221423042901-004-001/30.03.2023г., издаден от З. В. К. - инспектор по приходите при ТД –НАП- С., потвърден с Решение № 856/21.06.2023г. на Директора на Дирекция „ОДОП“ С. при ЦУ на НАП.

С посоченото решение на осн. чл. 161, ал. 1 ДОПК жалбоподателят е осъден да заплати на Дирекция „ОДОП“ –С. при ЦУ на НАП сумата от 420 лв. юрисконсултско възнаграждение, изчислена съгласно чл. 8 ал. 1 във връзка с чл. 7 ал. 2 т. 2 от Наредбата за минималните размери на адвокатските възнаграждения.

Съдът не намира основание за изменение на решението в частта му за разноските, присъдени в полза на Дирекция „ОДОП“ –С. при ЦУ на НАП.

В производството по административно дело № 7832/2023 г., проведено по реда на чл. 151 – 161 от ДОПК във вр. с чл. 129, ал. 7 от ДОПК, приложима е разпоредбата на чл. 161, ал. 1 от ДОПК, а не чл. 143, ал. 3 от АПК, каквото твърдение е направено от страна на адв. П. Ж.. Разпоредбата на чл. 161, ал. 1 от ДОПК се явява специална по отношение на чл. 143, ал. 3 от АПК, поради което разпоредбата на чл. 37 от Закона за правната помощ в случая се явява неприложима.

Видно от разпоредбата на чл. 161, ал. 1 от ДОПК, на администрацията вместо възнаграждение за адвокат се присъжда за всяка инстанция юрисконсултско възнаграждение в размера на минималното възнаграждение за един адвокат. В случая материалният интерес по делото възлиза на 1200 лв., поради което приложима е разпоредбата на чл. 7, ал. 2, т. 2 от Наредбата за минималните размери на адвокатските възнаграждения, според която за процесуално представителство, защита и съдействие по дела с определен интерес възнагражденията са следните при интерес от 1000 до 10 000 лв. - 400 лв. плюс 10 % за горницата над 1000 лв. В тази връзка правилно е определено присъденото юрисконсултско възнаграждение в размер от 420 лв.

По отношение на наведените в молбата твърдения за разходите на семейството, както и че Г. Г. сама отглежда двете си деца, съдът намира същите за неотнормими към настоящото производство.

Воден от горното и на основание чл.248, ал.1 ГПК във вр. с чл.143, ал.1 и чл.144 АПК, Административен съд София град, 61-ви състав

ОПРЕДЕЛИ:

ОТХВЪРЛЯ молбата на адв. П. Ж., САК, с адрес: [населено място], [улица], ет. 3, процесуален представител на Г. Г., гражданка на У., ЛНЧ [ЕГН], гражданин на У., с предоставена временна закрила в Република България с искане за изменение на Решение № 6930/15.11.2023 г., постановено по административно дело №7832/2023 г. по описа на АССГ, 61-ви състав в частта на разноските.

Определението подлежи на обжалване пред Върховния административен съд на Република България в 14-дневен срок от съобщаването му

На основание чл. 138 АПК препис от определението да се изпрати на страните.

СЪДИЯ:

